

داروی خود را تهیه نمی کنند. یک سوم از ۸۰٪ بقیه نیز یک ماه پس از شروع هورمون درمانی به دلیل عوارض آزار دهنده این دارو، از ادامه مصرف آن خودداری می نمایند. بسیاری از خانم‌ها مسئله یائسگی را یک مسئله طبیعی دانسته و نمی‌توانند آن را به عنوان یک بیماری که

هورمون درمانی در دوران پائسگی از مسایل پژوهشی مهم مورد بحث در سالهای اخیر می‌باشد. بسیاری از خانم‌ها شخصاً تمايلی به هورمون درمانی ندارند. تحقیقات انجام شده در سال ۱۹۸۷ نشان می‌دهد که در حدود ۲۰٪ از زنانی که برای آنها استروژن تجویز شده،

هورمونها علایم مشهودی را تا اوایل ۴۰ سالگی که مرحله Premenopause آغاز می‌شود، ایجاد نمی‌کند. علایم پرمونوپوز به صورت نامنظم شدن عادت ماهیانه، خشک شدن پوست، شکننده شدن موها، کاهش میل جنسی، سردرد، مشکلات عصبی مشابه حالت بلوغ ظاهر می‌شوند. کاهش استروژن سبب تغییراتی در واژن می‌شود به طوری که واژن کوچک و خشک شده، الاستیسیته خود را از دست می‌دهد و احتمال عفونت آن افزایش می‌یابد. استفاده از کرم‌های استروژن در این مورد موثر و عوارض آن کمتر از استفاده از قرص می‌باشد.

- فواید اثبات شده استفاده از استروژن**
- از بین رفتن گرگرفتگی، عرق شبانه و سایر علایم یائسگی
- کاهش استئوپروز
- از بین بردن خشکی واژن و آتروفی آن

- فوایدی که احتمال وقوع آن زیاد است**
- کاهش خطر بیماریهای قلبی
- کاهش خطر سرطان کولون
- کاهش عوارض عصبی و کمبود حافظه
- پوست راضی‌خیمتر، مرطوب‌تر و جوان‌تر نگه می‌دارد.

- عوارض اثبات شده استفاده از استروژن**
- افزایش احتمال سرطان آندومتر و تومورهای رحم
- بازگشت خون‌ریزی ماهیانه (اگر همراه پروژسترون مصرف شود).

Nada Stotland می‌گوید «چرا باید سعی کنیم در مرحله‌ای از زندگی که سپری شده است باقی بمانیم، در حالی که می‌توانیم از این مرحله جدید زندگی لذت ببریم».

هورمون پرقدرت

برای درک فواید و مضرات هورمون درمانی باید نقش طبیعی این هورمون‌ها را در بدن دانست. گیرنده‌های استروژن در ۳۰۰ بافت مختلف بدن از مغز تا کبد وجود دارند. برخی از این بافت‌ها مانند مجاری ادراری تناسلی، عروق خونی، پوست و سینه‌های برای حفظ عمل و انعطاف‌پذیری خود نیاز به استروژن دارند. میزان ترشح استروژن در دختران از سن ۸ سالگی شروع به افزایش می‌کند و به تدریج علایم بلوغ جنسی در آن‌ها ظاهر می‌شود.

برای ترشح هورمونهای جنسی از تخدمانها ابتدا هیپوتالاموس در مغز به هیپوفیز فرمان می‌دهد تا هورمونهای لازم را آزاد نماید و این هورمون‌ها به نوبه خود تخدمانها را تحریک کرده تا استروژن ترشح نمایند. در سنین ۱۱ تا ۱۲ سالگی تولید استروژن به حد کافی افزایش می‌یابد به طوری که سینه‌ها بزرگ شده و قاعده‌گی آغاز می‌شود. از آن جا که این هورمون روی بسیاری از بافت‌ها اثر می‌گذارد، سایر علایم بلوغ مثل چرب شدن پوست و موها، افزایش میل جنسی، تغییرات اخلاقی و غیره نیز ظاهر می‌شود. یائسگی را می‌توان تصویر معکوس این اعمال دانست. از اوایل ۲۰ سالگی میزان ترشح استروژن کاهش می‌یابد. این کاهش ترشح

شناخته شده نیست، خون ریزی شدید قاعده‌گی در این دوران را اکثرأ به تومورهای فیبروپید نسبت می‌دهند و در نتیجه بسیاری از خانم‌هارا بی‌جهت تحت عمل جراحی قرار می‌دهند.

برای ۸۵٪ از زنان، علایم یائسگی یک سال پس از آخرین پریود قطع می‌شود، ولی زنانی که نمی‌توانند این دوران را تحمل کنند، باید از هورمون درمانی کمک بگیرند. خانم‌هایی که ریسک بالای سرطان پستان و رحم دارند و یا مشکلی در انعقاد خون آنها وجود دارد، نبایستی از هورمون درمانی استفاده کنند. برخی دیگر از خانم‌های پیر به علت عوارض ناراحت کننده ناشی از هورمون درمانی مثل سستی و بی‌حالی و افزایش وزن تمایلی به مصرف استروژن ندارند.

آیا مصرف استروژن را باید برای همیشه ادامه داد؟

پس از برطرف شدن علایم یائسگی، بسیاری از خانم‌ها دلیلی برای ادامه درمان با استروژن نمی‌بینند، ولی مطالعه پژوهشی نشان داده است که این خانم‌ها می‌بایستی هم چنان به هورمون درمانی ادامه دهند.

برای جلوگیری از استئوپروز، درمان با استروژن باید حداقل ۷ سال ادامه پیدا کند. گزارش‌های دیگر نشان داده است که مصرف طولانی مدت استروژن از بروز بیماریهای قلبی - عروقی در خانم‌ها جلوگیری می‌کند. استروژن، LDL را کاهش می‌دهد و میزان HDL را بالا نگه می‌دارد. استروژن مستقیماً روی عروق خونی اثر گذاشت، باعث اتساع عروق و تسهیل جریان

■ ایجاد علایم قبل از قاعده‌گی (سفرتی سینه ها، تحریک پذیری,...)

عوارضی که احتمال وقوع آن زیاد است

■ افزایش احتمال سرطان پستان

■ تغییر در زمان انعقاد خون

■ افزایش احتمال سنگ مثانه

■ سردی دد

در دوران پرمونوپوز برای جبران کاهش ترشح استروژن، هیپوتالاموس سیگنالهای بیشتری به تخدانها می‌فرستد تا هورمون بیشتری آزاد کنند، ولی تخمکهای پیر در تخدانها به طور نامنظم به‌این سیگنالها پاسخ می‌دهند. از آنجاکه هیپوتالاموس ترمومترات بدن نیز می‌باشد، افزایش فعالیت آن سبب ایجاد گُرگرفتگی در دوران یائسگی می‌شود. مکانیسم این عمل مریبوط به آزاد شدن یک هورمون مشابه آرناکلین از هیپوتالاموس می‌باشد که علاوه بر گُرگرفتگی، باعث افزایش ضربان قلب و تعریق شبانه نیز می‌گردد. حدود ۸۵٪ خانم‌ها در شروع دوران یائسگی دچار این عوارض می‌شوند که تقریباً ۵ سال ادامه می‌یابد.

شدت علایم در خانم‌های چاق به علت ترشح یک نوع استروژن ضعیفتر به نام استرون از سلولهای چربی، کمتر می‌باشد. هم چنان خانم‌هایی که در سنین یائسگی خود را موفق و ارزشمند احساس می‌کنند، بهتر این دوران را تحمل می‌نمایند.

سن متوسط Menopause یا یائسگی ۵۱ سالگی است. قبل از آن دوران Premenopause یا پیش از یائسگی است. از آنجاکه علایم دوران پیش از یائسگی برای پزشکان به خوبی

کنند. سیگار نکشیدن، تمرينات مناسب ورزشی (برای جلوگیری از کاهش دانسیته استخوان و تقویت قلبی - عروقی)، غذای مناسب کم چربی، مصرف کلسيم و ویتامین می‌تواند مؤثر باشد.

بسیاری از محققین اعتقاد دارند که خانم‌ها می‌توانند استروژن مورد نیاز خود را از غذاها تامین کنند. Linda Ojeda متخصص تغذیه از سان فرانسیسکو نویسنده کتاب «منویوز بدون دارو» دانه‌های سویا را به عنوان منبع طبیعی استروژن معرفی می‌کند.

زنهای ژاپنی به علت مصرف دانه‌های سویا در مقایسه با سایر زنهای، کمتر از عوارض یائسگی رنج می‌برند.

به نظر می‌رسد تجویز هم‌زمان استروژن و پرورژسترون از بروز سرطان آندومتر جلوگیری می‌نماید، ولی مصرف پرورژسترون عوارضی مثل تحریک‌پذیری، کرامپهای رحمی و علایمی مشابه قبل از وقوع قاعده‌گی ایجاد می‌کند که باعث عدم تعامل بیمار به مصرف آن می‌گردد.

نظر مترجم مقاله:

از آنجا که مصرف فیتو استروژنها (گیاهان استروژن دار) در فرهنگ غذایی ایران رایج است و به میزان بسیار زیادی در ایران وجود دارد، تحقیق و از قوه به فعل در آوردن مصرف این قبیل فراورده‌ها به عنوان داروهای استروژن دار، مستلزم تحقیقات ارزنده و پی‌گیر است.

خون می‌گردد. بنابراین خانم‌هایی که در دوران پیش از یائسگی میزان کلسترول خون بالا و یا علایم ناراحتی‌های قلبی - عروقی دارند، بایستی تحت درمان هورمونی قرار بگیرند. هم‌چنین خانم‌هایی که ریسک بالای استئوپروز دارند (با انجام تست‌های معمول اندازه‌گیری دانسیته استخوان، می‌توان مشخص نمود که فرد تا چه حد مستعد استئوپروز می‌باشد) می‌بایستی در دوران یائسگی به مدت حداقل به مدت ۱۰ سال از استروژن استفاده کنند.

متاسفانه به نظر می‌رسد که مصرف طولانی مدت استروژن، احتمال ابتلاء سرطان پستان و رحم را افزایش می‌دهد. تحقیقاتی که روی ۲۴۰۰۰ زن در آمریکا انجام شده، نشان داده است که خطر سرطان کشته تخدمان در زنانی که حداقل ۶ سال استروژن استفاده نموده‌اند ۴٪ افزایش می‌یابد.

یک تحقیق طولانی مدت درباره هورمون درمانی در «National Institutes of Health» آمریکا در دست انجام است. تحقیقات بر روی ۲۷۵۰۰ زن انجام می‌گیرد که نیمی از آنها تحت درمان با استروژن و نیمی با دارو نما قرار می‌گیرند. محققین به مدت ۸ سال علایم مختلف بیماریهای قلبی، استئوپروز، سرطان سینه، رحم و سایر موارد را در این خانم‌ها مورد بررسی قرار می‌دهند. این تحقیقات تا سال ۲۰۰۵ به پایان می‌رسد. پس از انتشار نتایج این تحقیقات پزشکان و بیماران سرانجام می‌توانند در مورد استفاده یا عدم استفاده از هورمون درمانی تصمیم بگیرند.

خانم‌هایی که تمایلی به هورمون درمانی ندارند، می‌توانند از درمانهای جانشین استفاده

منبع:

Cole w. Times. 1995; 145: 55 - 59.